

Uitvaart 20240109

In memoriam Chris Struiksma

Namens het NKD

Op 3 april jongstleden is onze aimabele bestuurder, adviseur, vriend en bovenal wetenschapper Chris Struiksma na een waardige strijd tegen zijn slopende Parkinson heengegaan. Hij heeft zijn welverdiende rust gevonden.

Binnen het NKD - en daarvoor KD - stelde Chris zijn kennis, kunde en wijsheid onvermoeibaar belangeloos ter beschikking, tot aan zijn laatste dag. Er kon altijd een beroep op hem worden gedaan waarbij duidelijk was dat hij trots was op zijn vier vrouwen en later zijn kleinkinderen die voor alles gingen; zelfs voor onze vergoede dyslexiezorg.

Chris speelde met zijn briljante, scherpzinnige geest een bijzondere rol in de ernstige dyslexiezorg. Als bestuurslid en wetenschappelijk adviseur heeft hij op allerlei terreinen van het kwaliteitsbeleid voorgedaan wat de essentie en relevantie is. Of het nu gaat om het opstellen van een Protocol, een minimale dataset, een CQ-index-analyse, een handreiking voor ondersteuningsniveau 2,3 en 4 of vrij recent de criteria voor een poortwachterstaak, Chris hield ons bij het doel en de toepassing en uitvoering daarvan. 'Het gaat om het kind dat vooruitgaat', 'je kunt een kind leren lezen met een oude krant'. 'Het hoeft niet leuk te zijn, het wordt pas leuk als je zelf (technisch) kunt lezen'. Zo maar wat terugkerende uitspraken van hem.

Bijzonder aan Chris was zijn humor en eindeloze geduld om zijn inzichten **voor te doen** en te blijven uitleggen in de veronderstelling dat iedereen dat zo zou kunnen **nadoen** met als doel het **zelf te doen**. Naast dat geduld kon hij zeer korte metten maken met intellectuele domheid; dat viel buiten zijn logica en begrip.

Het ging Chris nooit om zichzelf maar om het doel en resultaat. Het is voor ons allen binnen het NKD en mij persoonlijk een groot voorrecht om bijna 20 jaar met Chris in wetenschap, strategie en beleid te hebben mogen optrekken. Een man van vertrouwen en met een grote gunfactor.

Chris is heengegaan. Hij blijft voortleven in de kinderen en kleinkinderen. Maar ook in alle geesteskinderen die hij ons heeft nagelaten en meegegeven. We zullen het nu zonder hem zelf moeten doen. Met daarbij wellicht zo af en toe de vraag: wat zou Chris zeggen of doen? Zo blijft Chris met ons verbonden en dat vind ik een troostrijke gedachte. Met name Esther en de naaste familie wensen we heel veel sterkte toe voor de tijd die komt.

Marijke van Grafhorst,
voorzitter raad van bestuur